

TORAH OHR • PARSHAS SHEMOS • MAAMAR 3

ויאמר ה' אליו מי שם פה לאדם וגו'

“And G-d said to him: Who
has given a mouth to man?”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/shemos/3/

1 ויאמר ה' אליו מי שם פה לאדם וגו'. להבין זה מ"ש משה לא איש דברים אנכי כי כבד פה כו'

"And G-d said to him: Who has given a mouth to man?" etc. To understand this: what Moshe said, "I am not a man of words," "for I am heavy of mouth," etc.,

ומה שהשיב לו הקב"ה מי שם פה כו' שהוא כולו מקשה וכי לא ידע משה זאת בתחלה מי השם פה לאדם.

and what the Holy One, blessed be He, answered him, "Who has given a mouth," etc. — all of it is difficult: did Moshe not know this at the outset, Who gives a mouth to man?

הענין יובן ע"פ הקדמה דהנה איתא בס' התמונה (בהקדמה לתמונה ג' דכ"ז כ"ט ל"א) שזה העולם הוא שמיטה שניה ולפניה הי' ג"כ שמיטה אחת שהיתה נמשכת ממדת חסד והשמיטה דעכשיו

The matter will be understood through an introduction. It is stated in Sefer HaTemunah (in the introduction to Temunah 3, folios 27, 29, 31) that this world is the second shemittah (cycle), and before it there was also one shemittah, which was drawn from the attribute of Chesed (kindness); and the present shemittah

(ר"ל שית אלפי שני דהוי עלמא וחד חרוב) הוא ממדת הפחד ולכן דרכיה חזקים וקשים ורעים כו'. דהיינו שהי' בה חורבן בית ראשון ושני כו'.

(that is, the "six thousand years that the world exists, and one [thousand that it is] desolate") is from the attribute of Pachad (fear), and therefore its ways are strong, harsh and evil, etc.; that is, in it there was the destruction of the First and Second Temples, etc.

משא"כ בשמיטה הראשונה שהיתה ממדת חסד היתה העבודה באופן אחר וגם התורה הי' באופן אחר יעו"ש והיו רק טוב וחסד כו'

Not so in the first shemittah, which was from the attribute of Chesed: the divine service (avodah) was of a different kind, and the Torah too was of a different kind (see there at length), and there was only goodness and kindness, etc.

כך דעת ס' התמונה ואחריו נמשכו המקובלים האחרונים לדון מזה שמוכרח להיות עוד חמש שמיטות אחר שמיטה זו כי צ"ל ז' שמיטות כנגד ז' מדות עליונות כו'

This is the view of Sefer HaTemunah; and after it the later Kabbalists were drawn to infer from this that there must necessarily be five more shemittos after this shemittah, for there must be seven shemittos, corresponding to the seven supernal attributes, etc.

(וכמ"ש שם בסה"ת) אבל האריז"ל פליג ע"ז במה שלמדו שצ"ל עוד ה' שמיטות וגם בענין מה שעוה"ז הוא שמיטה שניה עם היות דס"ל ג"כ כן.

(as is written there in Sefer HaTemunah). But the Arizal disagrees with this, regarding what they inferred, that there must be five more shemittos; and also regarding the matter that this world is the second shemittah, even though he too holds so.

ולכן פתחה התורה בבי"ת בראשית לומר שכבר היתה שמיטה א' ועכשיו היא שמיטה שני'. אבל

And therefore the Torah opened with the beis of Bereishis, to say that there had already been one shemittah, and now it is the second shemittah. But

פי' האריז"ל דאין הכונה לומר שהי' עולם גשמי כמו עוה"ז דעכשיו עם שמים וארץ גשמיים ודצח"מ

the Arizal explained that the intent is not to say that there was a physical world like this present world, with physical heavens and earth, and the inanimate, vegetative, animal and speaking [kingdoms],

כי זה לא הי' רק בשמיטה זו דוקא לכד וענין השמיטה שהיתה לפני זו הוא ענין עולם התהו

for this existed only in this shemittah specifically, and in it alone. And the matter of the shemittah that was before this one is the matter of the World of Tohu (Chaos),

דהיינו ענין ז' מלכין קדמאין דתהו שמתו שהוא ענין ספירות רוחני' כנודע וענין שמיטה דעכשיו הוא ענין עולם התקון שנעשה אח"כ (ועיין בלק"ת פי' קדושים ובעמ"ה שער עולם התהו פמ"ו די כ"ה ע"א) וכנודע בכהאריז"ל:

that is, the matter of the seven primordial kings (malchin kadma'in) of Tohu who died, which is a matter of spiritual Sefiros, as is known; and the matter of the present shemittah is the matter of the World of Tikkun (Rectification), which was made afterward (and see Likkutei Torah, Parshas Kedoshim, and Emek HaMelech, Shaar Olam HaTohu, ch. 46, folio 25a), as is known in the writings of the Arizal.

2 והנה שתי נשמות משמיטה הראשונה דהיינו מבחי' עולם התהו שלפני עולם התיקון ירדו ונמשכו למטה לשמטה שניה

Now, two souls from the first shemittah, that is, from the level of the World of Tohu that preceded the World of Tikkun, descended and were drawn down below to the second shemittah,

שהוא בחי' התקון והם חנוך ומשה דבחנוך כתי' ויתהלך חנוך את האלקי' לומר שכבר התהלך את האלקי' בשמטה הא'

which is the level of Tikkun. And they are Chanoch and Moshe. For of Chanoch it is written, "And Chanoch walked with G-d," to say that he had already walked with G-d in the first shemittah.

וכן במשה כתי' מן המים משיתהו. דהיינו משמטה ראשונה שהיא היתה מבחי' חסד הנק' מים.

And likewise of Moshe it is written, "Out of the water I drew him (min ha-mayim meshisihu)": that is, from the first shemittah, which was of the level of Chesed (kindness), which is called water.

3 ומשם משיתהו לשמיטה דעכשיו כו' ועיקר ירידתם לזו השמיטה הוא כדי לתקן העולמות כי הם שרשם גבוהים מאד יען היותם למעלה מבחי' נשמות דשמטה זו

And from there "I drew him" to the present shemittah, etc. And their descent to this shemittah is chiefly in order to rectify the worlds, for their root is very high, since they are above the level of the souls of this shemittah;

דהיינו ששם נמצא הביטול הרבה יותר מאשר נמצא בשמיטה זו ולכן נאמר במשה ונחנו מה.

that is, there self-nullification (bittul) is found far more than it is found in this shemittah. And therefore it is said of Moshe, "And what are we?"

4 והאיש משה ענו מאד כו' וגם ראה שם נשמות גבוהות שלמעלה ממנו כמו חנוך למך כו'.

"And the man Moshe was very humble," etc. And he also saw there lofty souls that were above him, such as Chanoch, Lemech, etc.

ולכן ירדו לשמטה זו לתקנה ג"כ. שחנוך הי' קודם דור המבול שהיה העולם בתכלית השפלות כמ"ש קץ כל בשר בא לפני כו'.

And therefore they descended to this shemittah, to rectify it as well. For Chanoch was before the generation of the Flood, when the world was in utter lowliness, as it is written, "The end of all flesh has come before Me," etc.

ולכן ירד חנוך לזה העולם לתקן אותו שלא יחזור לגמרי לתהו ובהו. רק שיהי' מבול על הארץ לטהר הארץ וישארו נח ובניו קיימי' בתיבה.

And therefore Chanoch descended to this world to rectify it, so that it would not return entirely to tohu vavohu (chaos and void), but only that there would be a flood upon the earth to purify the earth, and Noach and his sons would remain alive in the ark.

אבל אם לא הי' חנוך הי' העולם חרב לגמרי ולא הי' נשאר אף נח ובניו. וכן משה ירד לגאול את ישראל ושיהי' מתן תורה על ידו כו':

But had there not been Chanoch, the world would have been utterly destroyed, and not even Noach and his sons would have remained. And likewise Moshe descended to redeem Israel, and so that the Giving of the Torah would be through him, etc.

5 והנה ההפרש בין תהו לתקון ידוע בע"ח שהתהו לא הי' בחי' פרצופים רק העשר ספירות היו בבחי' נקודות ר"ל נקודת החסד נקודת הגבורה כו'.

Now, the difference between Tohu and Tikkun is known from Etz Chaim: Tohu was not at the level of partzufim (configurations); rather, the ten Sefiros were at the level of points (nekudos), that is to say, the point of Chesed (kindness), the point of Gevurah (restraint), etc.

דהיינו שלא נתחלקה הספי' לפרטי פרטיות באורך ורוחב כ"א היתה נקודה א' בדרך כללי וקיצור מופלג זו חסד וזו גבורה כו'

That is, the Sefirah was not divided into minute particulars in length and breadth; rather, it was a single point, in a general way and in extreme brevity: this is Chesed and this is Gevurah, etc.

וגם היו הע"ס זה תחת זה שהיו מפורדים זה מזה שחסד הי' בפ"ע וגבורה בפ"ע ולא היו מתכללי זה מזה (ולכן היו רק נקודות כו' דהא בהא תליא).

And also the ten Sefiros were one beneath the other, so that they were separate from one another: Chesed by itself and Gevurah by itself, and they were not included in one another (and therefore they were only points, etc., for the one depends on the other).

משא"כ עולם התקון הוא שנעשו הספי' בבחי' פרצופי מחכמה נבנה פרצוף אבא ומו"ק פרצוף ז"א

In the World of Tikkun, however, the Sefiros were made into the level of partzufim: from Chochmah (wisdom) the partzuf of Abba was built, and from the six extremities (vav ketzavos) the partzuf of Z'eir Anpin (the emotive attributes);

שהוא שנתחלקי' הספי' בהתפשטו' לפרטי פרטיו' טפ"ט ובכל א' ראש תוך סוף והי"ח המגדילי' עד שנעשה רמ"ח איברים כו'

that is, the Sefirah was divided, in its extension, into minute particulars, nine times nine, and in each one head, middle and end, and the five chassadim (kindnesses) that bring growth, until 248 limbs were formed, etc.;

וגם נעשה התכללות הספיי זו מזו והמשל לשני בחיי אלו יובן ג"כ בכחות הנפש שבגוף. שרמ"ח כחות הנפש מתלבשים ברמ"ח איברי הגוף. כח הראי מתלבשת בעין.

and also an interinclusion of the Sefiros, one in another, came about. And the analogy for these two levels can also be understood from the powers of the soul in the body: the 248 powers of the soul are invested in the 248 limbs of the body. The power of sight is invested in the eye,

6 וכח השמיעה באזן. וכח המעשה בידיים. וכח ההילוך ברגלים כו'. ובחיי זו הוא ענין התפשטות והתלבשות כחות הנפש בכלים שהן האיברים.

the power of hearing in the ear, the power of action in the hands, and the power of walking in the feet, etc. And this level is the matter of the extension and investment of the soul's powers in vessels, which are the limbs.

ועוד נמצא בחיי אחת הכוללת את כל פרטי הכחות המתחלקי באיברים הנ"ל ומקפת עליהם מכל צד מראשו עד רגלו.

And there is also found one level that includes all the particular powers that are divided among the above-mentioned limbs, and encompasses them on every side, from head to foot.

7 והיינו בחיי המחשבה של האדם כנראה בעליל שכאשר יכוה בצפורן רגלו תרגיש תיכף המחשבה את הכאב

That is, the level of a person's thought: as is plainly seen, when he is burned on his toenail, his thought feels the pain at once.

וכן כשירצה לנענע רגלו תתנענע תיכף ומיד שיעלה במחשבתו לנענע רגלו שמזה ראי שהמחשבה ישנה ברגל ג"כ והיא שם בבחי מקיף כו'.

And likewise, when he wants to move his foot, it moves at once, immediately, as soon as it rises in his thought to move his foot. From this it is proven that thought is present in the foot as well, and it is there at the level of makif (encompassing), etc.

והנה ענין התלבשות הכחות באיברים הוא משל לבחי פרצופים דיושר שמתלבשי בכלים כדוגמת פרצוף מוחין וזרועות כו'.

Now, the investment of the powers in the limbs is an analogy for the level of the partzufim of yosher (the straight line), which are invested in vessels, in the manner of a partzuf: the intellect (mochin), arms, etc.

(ובחיי התהו הוא בחיי עיגולים שהם בחיי מקיפים וזהו כמשל המחשבה כו') (ועיין ע"פ ויאמר מלך מצרים למילדות כו' שנתבאר ענין זה באריכות מענין עגולים ויושר)

(And the level of Tohu is the level of igulim (circles), which are the level of makifim (encompassing [lights])); and this is like the analogy of thought, etc.) (And see on [the verse] "And the king of Egypt said to the midwives," etc., where this matter is explained at length, concerning igulim and yosher.)

והנה לפי שביושר דתקון נתחלקו הספירות בפרטיות בבחי' פרצופים לכך נמצא בהם דבר חדש מעלה יתירה אשר לא היתה בעולם התהו בהיותן בבחי' נקודות זת"ז.

Now, since in the yosher of Tikkun the Sefiros were divided in detail, at the level of partzufim, there is therefore found in them something new, an added advantage that did not exist in the World of Tohu, when they were at the level of points, one beneath the other.

והיינו מ"ש בס"י נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן. שיש מעלה בסוף מה שאין בראש. שזה לא נמצא בעולם התהו רק בעולם התקון מפני שנעשו בבחי' פרצופים.

And this is what is said in Sefer Yetzirah: "Their beginning is wedged in their end, and their end in their beginning": that there is an advantage in the end that is not in the head. And this is not found in the World of Tohu, only in the World of Tikkun, because they were made into the level of partzufim.

8 והוא עד"מ מכחות הנפש שבגוף שהשכל מלוכש במוח שבראש שהוא המעולה וראש לכל כחות הנפש

And this is, by way of analogy, as with the powers of the soul in the body: the intellect is invested in the brain in the head, which is the most excellent and the chief of all the powers of the soul.

ואח"כ בידים מתלבש כח המעשה לכתוב ולצייר ולעשות כל מלאכת אומן שהוא כח פחות בערך לגבי כח השכל שבמוח

And then, in the hands, is invested the power of action: to write, to draw and to do every craftsman's work; which is a lesser power by comparison with the power of the intellect in the brain.

ואח"כ ברגלי' מתלבש הכח היותר נמוך שבמעשה כח ההילוך לבד וכאשר נעריך הכחות בעצמן זה לזה מצד עצם מהותן

And then in the feet is invested the lowest power of action, the power of walking alone. And when we compare the powers themselves to one another, in terms of their very essence,

כמו שהם קודם התלבשות באיברים ודאי ימצא שכל השכל הוא מרומם ונעלה לגמרי בכל מכל כל מכח המעשה שבידים ורגלים כו' כי הוא כח מפנימי הנפש ונעלה מעלה מן כח ההלוך שהוא רק מחיצונית הנפש.

as they are before their investment in the limbs, it will certainly be found that the power of the intellect is exalted and utterly elevated, in every respect, above the power of action in the hands and feet, etc.; for it is a power from the inner dimension (pnimiyus) of the soul, and it is far above the power of walking, which is only from the outer dimension (chitzoniyus) of the soul.

אמנם כשנתלבשו בכלים כח השכל בראש וכח ההלוך ברגלים אזי ימצא מעלה ברגל שאינו בראש

However, when they are invested in vessels, the power of the intellect in the head and the power of walking in the feet, then an advantage will be found in the foot that is not in the head;

שהרי הרגלים מעמידים את הראש ומוליכים אותו ממקום למקום ואין נמצא כח זה בראש כלל.

for the feet hold up the head and carry it from place to place, and this power is not found in the head at all.

הרי נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן שיש מעלה בהסוף שאינו בהראש כו'. וזה בא דוקא מצד התלבשות הכח בכלי הרגל דוקא:

Thus, "their beginning is wedged in their end and their end in their beginning": there is an advantage in the end that is not in the head, etc. And this comes specifically from the investment of the power in the vessel of the foot, specifically.

9 והנמשל יובן ההפרש בין עגולים דתהו ליושר דתקון. דשם בתהו היו זה תחת זה ולא היו בבחי' פרצוף. ע"כ לא הי' נמצא בחי' זו דנעוץ סופן כו'.

And in the analogue, the difference between the igulim (circles) of Tohu and the yosher (straight line) of Tikkun will be understood. For there, in Tohu, they were one beneath the other and not at the level of a partzuf; therefore this level of "their end is wedged," etc., was not found.

אבל בתקון שנתלבשו בכלים רבים בבחי' פרצוף אזי נעשה בחי' זו מצד הכלים שיש ברגל מה שאין בראש כו'.

But in Tikkun, where they were invested in many vessels at the level of a partzuf, this level came about by virtue of the vessels: that there is in the foot what is not in the head, etc.

וכדוגמא זו דנעוץ סופן בתחלתן שהוא ענין מבלי אשר ימצא ראש וסוף שיש מעלה בסוף מה שאינו בראש יובן ג"כ במצות

And on the pattern of this “their end is wedged in their beginning,” which is the matter of there being neither head nor end, that there is an advantage in the end that is not in the head, it will also be understood regarding the mitzvos

(שהם ג"כ בחי' תקון כמ"ש זאת התורה אדם) שיש מעלה במצות מעשיות שהם גבוהים בבחי' א' יותר מן התורה (עם היות שהתורה היא בחי' פנימיות והמצות הם בחי' חיצוניות מעשה לבד)

(which are also of the level of Tikkun, as it is written, “This is the Torah: a man (adam)”), that there is an advantage in the practical mitzvos, which are higher in one respect than the Torah (even though the Torah is the level of the inner dimension (pnimiyus), and the mitzvos are the level of the outer dimension (chitzoniyus), mere action).

שהרי מבטלים מת"ת לצורך הלוויית המת גם מצינו שבשביל הכנסת כלה ביטלו מק"ש כנז' בינוקא דבלק בריחא דלבושייכו כו'

For we interrupt Torah study for the sake of escorting the dead; and we also find that for the sake of bringing in a bride they set aside the recital of the Shema, as mentioned [in the account] of the Yenuka (child) of [Parshas] Balak, “by the scent of your garments,” etc.

(אף שבק"ש יש יחודי' עליונים כו') גם ארז"ל עשה דוחה ל"ת כמו מילה בצרעת. ושעטנז בציצית.

(even though in the recital of the Shema there are supernal unifications, etc.). Our Sages, of blessed memory, also said that a positive commandment overrides a prohibition, as with circumcision [over a mark of] tzaraas, and shaatnez in tzitzis.

אשר כ"ז הוא מפני שיש מעלה במעשה שהוא בחי' נה"י בחי' רגלין מה שלמעלה גם מח"ע.

All this is because there is an advantage in action, which is the level of Netzach (victory), Hod (splendor) and Yesod (foundation), the level of the legs, something that is above even supernal Chochmah (Chochmah Ila'ah).

ולכן גם הדיוט שבישראל המקיים איזו מצוה מעשיית בלי כוונות וסודות רק מפני שכך צוה הקב"ה יוכל להיות שיהי' זה יקר בעיני השם בבחי' אחת מכמה כוונות והשגות שבצדיקיי' כו'.

And therefore, when even a simple person among Israel fulfills some practical mitzvah without kavanos (mystical intentions) and secrets, only because the Holy One, blessed be He, so commanded, it can be that this is more precious in G-d's eyes, in one respect, than many kavanos and comprehensions of tzaddikim, etc.

כי יש בחי מעלה יתירה בבחי תמכין דאורייתא יותר מעיני העדה כנ"ל במשל הרגל לגבי הראש כו'

For there is a level of added advantage in the level of “the supports of the Torah” (tamchin de-oraysa) over “the eyes of the congregation,” as [explained] above in the analogy of the foot in relation to the head, etc.

(ועד"ז ארז"ל גדול העושה צדקה בסתר יותר ממושה רבינו וכמ"ש במ"א) וזהו דוקא מצד עולם התקון ששם נעשה בחי זו דנעוץ סופן כו' והיינו לפי שבתקון הוא רבוי הכלים ומצד הכלים דוקא

(And along these lines our Sages, of blessed memory, said, “Greater is one who gives charity in secret than Moshe our teacher,” as explained elsewhere.) And this is specifically by virtue of the World of Tikkun, where this level of “their end is wedged,” etc., came about; that is, because in Tikkun there is a multitude of vessels, and specifically by virtue of the vessels

נמצא בחי זו כנ"ל משא"כ בתהו היו האורות מרובים והכלים מועטים לא הי' בחי זו כו':

is this level found, as [explained] above. In Tohu, however, the lights were many and the vessels few, [and] this level did not exist, etc.

10 והנה כבר נתבאר שנשמט משה הי' משמטה א' ונמשכה לעולם התקון והוא הי' מבחי חכ' שהוא בחי ראייה.

Now, it has already been explained that the soul of Moshe was from the first shemittah and was drawn down to the World of Tikkun; and he was of the level of Chochmah (wisdom), which is the level of sight.

כמ"ש בו וירא ראשית לו. לכך כשראה משה בבחי ראי' ממש בכל עולם התקון דאצילות שירד ונמשך בו.

As it is written of him, “And he saw the first portion (reishis) for himself.” Therefore, when Moshe saw, at the level of actual sight, in the whole World of Tikkun of Atzilus (Emanation), into which he had descended and been drawn,

מה שנעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן שזה הי' בעיניו דבר חדש ממש שהרי לא נמצא זה בעולם התהו כו'.

that “their beginning is wedged in their end and their end in their beginning,” which in his eyes was something truly new, since this is not found in the World of Tohu, etc.,

נתפלא מאד ע"ז ולכן השפיל עצמו נגד הנשמו' דעולם התקון ואמר שלח נא ביד תשלח כו'.

he marveled greatly at this. And therefore he humbled himself before the souls of the World of Tikkun and said, "Send, please, by the hand of whom You will send," etc.

כי יש בהם מעלה יתירה יותר ממנו מצד הכלים דתקון שנעוץ סופן כו'. משא"כ אצלו ששרשו מתהו.

For they have an added advantage over him by virtue of the vessels of Tikkun, in which "their end is wedged," etc.; which is not so with him, whose root is from Tohu.

11 וז"ש כי כבד פה וכבד לשון אנכי ר"ל ששרשו מתהו ששם היו האורות גדולים ולא היו יכולים להתלבש בכלים. וזהו ענין כבד פה שלא הי' יכול להשפיע אור שכלו לתוך כלי הפה.

And this is [the meaning of] what is written, "For I am heavy of mouth and heavy of tongue": that is to say, his root is from Tohu, where the lights were great and could not be invested in vessels. And this is the matter of "heavy of mouth": he could not channel the light of his intellect into the vessel of the mouth.

12 וזה הי' בעיניו חסרון גדול ומעלת התקון שהכלים מרובים להכיל האורות נפלאה ויקרה בעיניו ע"כ אמר שלח נא ביד תשלח דהיינו מי שהוא מעולם התקון כי בתקון

And this was in his eyes a great deficiency, and the advantage of Tikkun, whose vessels are many to contain the lights, was wondrous and precious in his eyes. Therefore he said, "Send, please, by the hand of whom You will send," that is, one who is from the World of Tikkun. For in Tikkun

נמצא מעלה יתירה מצד דבר שנתחדש שם דנעוץ סופן כו' והיינו דוקא מצד הכלים דתקון כנ"ל ואין זאת אצלו

there is found an added advantage by virtue of something newly brought about there, [namely] "their end is wedged," etc.; and this is specifically by virtue of the vessels of Tikkun, as [explained] above; and this he did not have,

שהרי הוא כבד פה כו'. זה הי' טענת מרע"ה שהשפיל א"ע מאד להיותו עניו מכל האדם כו'.

since he was "heavy of mouth," etc. This was the claim of Moshe our teacher, peace be upon him, who greatly humbled himself, being the humblest of all men, etc.

(ובאמת היא מעלה אצלנו מה שהי' כבד פה שהרי סיבה זו הוא מצד רבוי האורות שלכך לא יכלה הכלי להכיל.

(And in truth, in our view it is an advantage that he was heavy of mouth, for the cause of this is the abundance of the lights, so that the vessel could not contain [them].

משא"כ בתקון הוא מיעוט האורות ורבוי הכלים. וגם זה אמת אלא שעכ"ז יש מעלה יתירה בתקון מצד הכלים כנ"ל בענין נעוץ סופן כו'): :

In Tikkun, by contrast, the lights are few and the vessels many. And this too is true; but nevertheless there is an added advantage in Tikkun by virtue of the vessels, as [explained] above concerning "their end is wedged," etc.)

13 והנה השי"ת השיב לו מי שם פה לאדם הלא אנכי הוי"ה. פי' אמת אתה אומר שאתה כבד פה

Now, G-d, blessed be He, answered him, "Who has given a mouth to man? Is it not I, Havayah?" Meaning: what you say is true, that you are heavy of mouth,

שאיין לך כלים כאלו הנמצאים בתקון שנעוץ תחלתן בסופן ומצד שרש נשמתך אתה כבד פה שאיין השכל יוכל להתלבש בכלי הפה כו'.

for you do not have such vessels as are found in Tikkun, in which "their beginning is wedged in their end"; and because of the root of your soul you are heavy of mouth, for the intellect cannot be invested in the vessel of the mouth, etc.

אך מי שם פה ל(אדם בניקוד קמ"ץ רומז על האדם הידוע היינו בחי' אדם דאצי' שעל הכסא שהוא שם מ"ה בגימט' אדם שהוא כללות התקון כנודע וענין כלי הפה הוא הממשיך אור מקיף

But "Who has given a mouth to man (la-adam)": (la-adam, vocalized with a kamatz, alludes to the well-known Adam, that is, the level of the Adam of Atzilus (Emanation) who is upon the Throne, which is the Name Mah, which in gematria equals adam, which is the totality of Tikkun, as is known; and the matter of the vessel of the mouth is that it is what draws down encompassing light (or makif),

כמ"ש בפע"ח שע"י הברכה של המצוה נמשך בחי' המקיף וע"י המצוה עצמה נמשך האור פנימי (כי הבל הפה נעשה בחי' או"מ וע' בתניא פ"ה)

as is written in Pri Etz Chaim, that through the blessing over a mitzvah the level of the encompassing [light] is drawn down, and through the mitzvah itself the inner light (or pnimi) is drawn down (for the breath of the mouth becomes the level of encompassing light; and see Tanya, ch. 5).

ולכן בתש"ר נחלקו הספרדים והאשכנזים אם יברכו עלי" ברכה מיוחדת מפני שהמקיף דתש"ר גבוה מאד ע"כ

And therefore, regarding the tefillin of the head, the Sephardim and the Ashkenazim disagree whether to recite a separate blessing over it, because the encompassing [light] of the head-tefillin is very high. Therefore

מנהג ספרד שלא לברך דס"ל שא"א להמשיך המקיף ההוא כו'. והאשכנזים ס"ל דיכולים להמשיך. עכ"פ למדנו דכלי הפה הוא הממשיך הא"מ כו'.

the Sephardic custom is not to recite a blessing, for they hold that it is impossible to draw down that encompassing [light], etc.; and the Ashkenazim hold that it can be drawn down. In any case, we have learned that the vessel of the mouth is what draws down the encompassing light, etc.

14 וז"ש מי שם פה לאדם כלומר מי האציל כלי הפה שהוא כלי שממשיך או"מ מי האצילו לאדם דתקון.

And this is [the meaning of] what is written, "Who has given a mouth to man": that is to say, who emanated the vessel of the mouth, which is a vessel that draws down encompassing light? Who emanated it for the Adam of Tikkun?

הלא אנכי הוי"ה בחי עצמות אא"ס שרש הקו וחוט דאור א"ס ב"ה המקור לכל או"פ ומקיפים כו'.

"Is it not I, Havayah": the level of the very essence of the Infinite Light (Or Ein Sof), the root of the kav (line of light) and thread of the Infinite Light, blessed be He, the source of all inner and encompassing lights, etc.

15 וא"כ ממני לא יבצר מאומה ואנכי אהיה עם פיך ג"כ פי' אף שמצד שרשך מתהו אין לך כלים כאלו

And if so, nothing is impossible for Me, and "I will be with your mouth" as well. Meaning: even though, because of your root in Tohu, you do not have such vessels,

אבל אנכי הוי"ה שעשיתי את הכלים דתקון ואת עולם התהו אני יכול להפך הדבר להתערב בחי תהו ותיקון יחד היינו המעלות דשניהם שיהיו האורות מרובים כמו בתהו כו'.

yet I, Havayah, Who made the vessels of Tikkun and the World of Tohu, am able to reverse the matter: to blend the levels of Tohu and Tikkun together, that is, the advantages of both: that the lights be abundant as in Tohu, etc.,

16 וגם בחי המעלה דתקון שיהיו הכלים מרובים מאד. ואז יהיה נעוץ תחלתן כו' וזהו ואנכי אהיה עם פיה שהגם ששרשך מתהו עכ"ז יהיו לך כלים דתקון ובפרט כלי הפה שע"י נמשכו האורות מקיפים כו'.

and also the aspect of Tikkun's advantage: that the vessels be very many. And then there will be "their beginning is wedged," etc. And this is [the meaning of] "And I will be with your mouth": although your root is from Tohu, nevertheless you will have vessels of Tikkun, and in particular the vessel of the mouth, through which the encompassing lights are drawn down, etc.

ויהיה א"כ כך שני המעלות. והיינו מפני שכמו שנעוץ תחלתן בסופן כך נעוץ סופן בתחלתן לכך יוכל להיות נמצא מעלת התקון אף בתהו כו' לכך יתחברו יחד כו'.

And thus both advantages will be in you. And this is because, just as "their beginning is wedged in their end," so "their end is wedged in their beginning"; therefore the advantage of Tikkun can be found even in Tohu, etc.; therefore they will be joined together, etc.

(ועמ"ש במ"א ע"פ ארוממך כי דליתני איך דוד שהוא בחי דבור היה כלול באדה"ר בחי חכמה כו' והוא כענין כבד פה וגילוי בחינת הדבור בחינת דוד זהו

(And see what is written elsewhere on [the verse] "I will exalt You, for You have drawn me up": how David, who is the level of speech, was included in Adam the first man (Adam HaRishon), the level of Chochmah (wisdom), etc. And this is like the matter of "heavy of mouth"; and the revelation of the level of speech, the level of David, this is

ענין מי שם פה לאדם הלא אנכי זהו בחינת ארוממך עומק רום כו' ע"ש וכדוגמא זו היא מ"ש במ"א מעלת מצות דרבנן כי הנה רמ"ח מ"ע רמ"ח איברים היינו המשכת אורות בכלים

the matter of "Who has given a mouth to man? Is it not I"; this is the level of "I will exalt You," the depth of height, etc.; see there. And similar to this is what is written elsewhere about the advantage of the Rabbinic mitzvos: for the 248 positive commandments (mitzvos aseh) are the 248 limbs, that is, the drawing down of lights into vessels;

משא"כ שס"ה ל"ת שס"ה גידים הם בחינת אורות שלמעלה מהתלבשות בכלים ואיברים לכן אין בל"ת קום ועשה והיינו כענין אורות דתהו שלמעלה מאורות דתקון לכן אי אפשר לכלים להכילם

whereas the 365 prohibitions (lo saaseh), the 365 sinews, are the level of lights that are above investment in vessels and limbs; therefore in the prohibitions there is no active deed (kum va'aseh); and this is like the matter of the lights of Tohu, which are above the lights of Tikkun, [and] therefore the vessels cannot contain them.

אבל במצות דרבנן שהם ג"כ מבחי' זו דל"ת ומ"מ מתלבשים בקום ועשה בכלים לפי שבינה יתירה כו' וכך נאמר למשה אנכי אהיה עם פיך שגם אורות שמבחי' תהו יתלבשו בכלים דתקון כנ"ל. וע' לקמן ע"פ זה שמי):

But in the Rabbinic mitzvos, which are also from this level of the prohibitions, [the lights] are nevertheless invested in vessels through active deeds, because of the additional understanding (binah yeseirah), etc. And so it was said to Moshe, "I will be with your mouth": that even lights from the level of Tohu will be invested in vessels of Tikkun, as [explained] above. And see below, on [the verse] "This is My Name.")

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/shemos/3/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok